

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2008/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Шћекић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за спољну и унутрашњу трговину и превоз путника ДОО „Зоран Раисен“ из Рибара, чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., ради исплате увећане зараде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3043/18 од 10.01.2019. године, у седници одржаној 11.06.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3043/18 од 10.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3043/18 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 325/15 од 15.06.2018. године, у првом ставу изреке, тужени је обавезан да тужиоцу, на име увећане зараде за период од 13.09.2009. године до 09.08.2012. године, исплати: за прековремни рад износ од 884.005,00 динара, за рад ноћу износ од 40.217,00 динара и рад у дане празника који су нерадни, износ од 32.707,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе, од доспелости до исплате, као и да уплати одговарајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду. У другом ставу изреке, тужени је обавезан да тужиоцу, на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2009. годину исплати 9.912,33 динара, за 2011. годину 13.467,88 динара и за 2012. годину 14.191,67, све са означеном законском затезном каматом. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име накнаде за рад код туженог, на пословима кондуктера у периоду од 13.09.2009. године до 09.08.2012. године, исплати појединачно означене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован. У четвртном ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 351.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3043/187 од 10.01.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом и четвртном ставу изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а предложио је да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Наиме, нису достављени докази о постојању другачије праксе, а имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је утврдио да је побијана одлука у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је дана 14.09.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 956.929,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, а вредност побијаног дела не прелази износ од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић